

Szellemi örökségünk

Ismeretes, hogy a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület megalapításának 60. évfordulója alkalmából a megbecsülés és elismerés szándékával **Emlékalbumot** nyitott meg, amelyben azoknak a tagtársainknak kívánunk egy-egy lapot szentelni, akik a textil-, ruha- és textiltisztító ipar kutatási, fejlesztési, oktatói, ipar- és vállalatirányítási területein kimagasló eredményeket értek el és a szakmai közéletben is elismert életpályát mondhatnak magukénak. Az Emlékalbum a Textil- és Textilruházati Ipartörténeti Múzeumban őrizzük és abba bárki szabadon beletekinthet.

Az Emlékalbum a továbbiakban is nyitva áll és várjuk tagtársaink javaslatait annak folyamatos bő-

vítésére mindazon személyekre vonatkozólag, akiknek szakmai tevékenységét úgy ítélik meg, hogy az megfelel a fenti kritériumoknak.

Az Emlékalbum további kiegészítésére lapzártáig az alábbi személyekre érkezett be javaslat:

**Szentpéteri Gyula
Szódy Ferencné
Tárnoky Ferenc
Varga Ferenc**

Szellemi Örökségünk Bizottság

Köszöntjük a 80 éves Ivitz Rudolfot

Ivitz Rudolf pályáját a Kispesti Textilgyár szövődésében kezdte, majd a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki karán, a textiltechnológia szakon szerzett gépészmérnöki oklevelet. Ezután az egyetem Textiltechnológiai Tanszéken folytatta tevékenységét. A tanszék tanmühelyének helyettes vezetőjeként, majd 1961-től tanársegédként és 1963-tól adjunktusként dolgozott. Közben oktatott a Magyar Iparművészeti Főiskolán is.

1971-től az akkor alakult Könnyűipari Műszaki Főiskola Textiltechnológiai tanszékének helyettes vezetőjeként folytatta pályafutását. Docensként meghatározó szerepe volt az oktatási programok kidolgozásában, a laboratóriumok és tanmühelyek felszerelésében. Az oktatógárda kinevelésében és a tudományos kutatómunka irányításában is elismerésre méltó eredményeket ért el. A főiskolán főleg a szövés-előkészítés tárgya oktatását

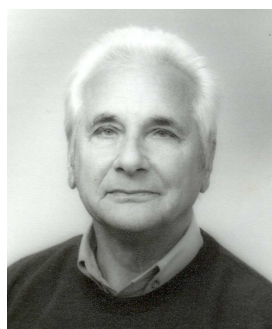
végezte magas színvonalon, több főiskolai jegyzetet készített. 1984-től tanszékvezető főiskolai tanárként dolgozott nyugdíjba vonulásáig. Eredményes szakmai és kutatási tevékenysége főleg a szövés-előkészítés területével volt kapcsolatos. A keresztcsvélés és az elektronikus fonaltisztítás tárgykörben számos szakkikket publikált, szakkönyvet írt. Rendszeres előadója volt a szakmai konferenciáknak, szimpóziumoknak. A művezetőképzésből, felsőfokú továbbképzésekből is fáradhatatlanul kivette a részét.

1955-től tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, több évig a Fiatalok Körét vezette, majd a Selyem Szakosztály titkári teendőit látta el nagy szorgalommal és kiváló szervezőkészséggel. A selyemipar vidéki gyáraiban sorra szerveződő üzemi csoportok megalakításában nagy szerepe volt. Több nívós előadást tartott az egyesületi rendezvényeken.

A szakmai tevékenységtől nyugdíjasként sem szakadt el, sok éven át textilipari műszaki- és igazságügyi szakértőként tevékenykedett.

Szeretettel gratulálunk és hosszú életet kívánva köszöntjük február 9-én ünnepelt 80. születésnapja alkalmából.

Gratulálunk a 80 éves Katona Lajosnak

Katona Lajos a győri Textilipari Műszaki Középiskolában – a későbbi Textiltechnikumban – érettségizett 1951-ben. A Győri Pamutfonodában helyezkedett el, mint lakatos segédmester. Eközben elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetemet, ahol gépgyártás-technológia szakon 1956-ban szerzett mérnöki oklevelet. Mérnökként először a Könnyűipari Minisztérium pamutipari igazgatóságán dolgozott, a pamutfonodák karbantartásának megszervezését végezte. 1962-ben, amikor a Győri Pamutfonodát összevonták a Győri Textilművekkel, itt főtechnológusnak nevezték ki. 1964–1994 között a gyár fő-

mérnöke, majd műszaki igazgatója volt. Nevéhez egy sor technológiai fejlesztés fűződik, aminek a Rábatext ill. az Uniontext Kft. magas színvonalú gyártmányöszszetételét köszönhetette. Vezetése alatt úttörő és eredményes tevékenységnek bizonyult az osztrák Getzner céggel folytatott kooperáció. Az INNOVATEX-tel együttműködve részt vett a mosható egészségügyi paplan és párna termékcsalád kifejlesztésében és az ehhez szükséges célgép tervezésében, valamint az egészségügyi textíliák egységesítésében.

1994–2002-ben alapító ügyvezetője és résztulajdonosa volt a textilipari termékek gyártásával, konfekcionálásával és értékesítésével foglalkozó Katona Kft.-nek, 2002-től pedig ugyancsak alapítója, résztulajdonosa és ügyvezetője a Mediburg Kft.-nek.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1957 óta tagja. Tevékenyen részt vett a TMTE győri

csoportjának, valamint a vállalatánál működő gyári csoport munkájában. Egy ideig az egyesület intéző bizottságának is tagja volt. Számos cikket publikált a Magyar Textiltechnikában és a Pamutipar c. szakosztályi lapban. Belföldön és külföldön tartott szakmai elő

adásai mindig nagy érdeklődésre tartottak számot.

Szeretettel köszöntjük és jó egészséget kívánunk Katona Lajosnak január 18-án ünnepelt 80. születésnapja alkalmából.

Selmeci Istvánné 1918–2011

Elhunyt Selmeci Istvánné, aki közel négy évtizeden át volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület főtítkárhelyettese, a központi apparátus vezetője, gyakorlatilag az egyesületi élet irányítója.

1918. május 20-án született. Középiskoláit a újpesti Textilipari Szakiskolában végezte és az érettségi letétele után a Cristo Selyemszövőgyárban dolgozott, mint technikus, később mint gyárvezető. 1949-től a Textilipari Dolgozók Szakszervezetében töltötte be a műszaki értelmiségi titkár, majd az újítási előadó feladatkörét.

1952-ben lett a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének munkatársa, majd ugyanezen év július 1-jétől a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület főtítkárhelyettese. Tevékenységének időszaka a magyar textilipar eredményekben gazdag, felívelő korszakára esett és ezt a TMTE is eredményesen szolgálta. Selmeci Istvánnénak személy szerint is elvitathatatlan érdeme, hogy az egyesület ebben az időszakban a textilipar értelmiségét hasznos egységbe tudta összefogni, hogy a szakoktatás, a szakmai képzés szervezőjévé, vezetőjévé válhatott. Az egyesületi rendezvényeken való részvétel fontos szakmai esemény volt, hiszen az egyesület a hazai textil- és ruhaipart érintő nagy horderejű fejlesztési kérdésekben alkotó viták színhelye volt. Az egyesületnek ezekben az években 9000 tagja volt, a Magyar Textiltechnika havonta 1000

példányban jelent meg és a TMTE kiadásában megjelent szakfolyóiratok és szakkönyvek komoly segítséget adtak az üzemekben, az oktatási intézményekben és a kutatóhelyeken részt vevő szakembereknek az újdonságok, a fejlesztési eredmények megismeréséhez. Nagyan hozzájárultak ehhez azok a bel- és külföldi szakmai utazások, kiállítás- és üzemlátogatások, külföldi konferenciákon való részvételi lehetőségek is, amelyek az egyesület szervezésében sokaknak talán az egyetlen lehetőséget biztosították szakismereteik közvetlen bővítésére.

Selmeciné munkájának eredménye, hogy az egyesület itthon és külföldön egyaránt nagy tekintélyt szerzett, nemzetközi kapcsolatai egyre bővültek és a világ legismertebb textilipari tudósai, szakemberei is megtiszteltetésnek vették az egyesület rendezvényein való részvételt. Személyisége meghatározó volt az egyesület munkájában: népszerű, határozott vezető volt, aki kapcsolatot tudott tartani az ipar vezetőivel és össze tudta fogni az ipar szakértelmiségét.

Kapcsolata az egyesülettel nyugdíjba vonulását követően sem szűnt meg. Hosszú ideig tagja volt az egyesület elnökségének, vezette a sajtó bizottságot, képviselte az egyesületet a MTESZ sajtó bizottságában.

Munkáját számos kitüntetés ismerte el, többek között a Munka Érdemrend arany fokozata és a Kiváló Egyesületi Munkáért érem.

A TMTE volt és jelenlegi tagjai szeretettel és tisztelettel emlékeznek meg az egyesület titkárságának egykori vezetőjéről, az egyesületi élet kiváló szervezőjéről. Nyugodjék békében.

Marton József 1944–2011

Hosszú, súlyos betegségben elhunyt Marton József, a Glovita Kesztyű Rt. résztulajdonosa, vezérigazgatója, igazgatóságának elnöke.

1944. március 6-án született Győrben. Középiskoláit a Bolyai János Fonó-, Szövő- és Hurkolóipari Technikumban végezte. 1962-ben érettségizett, majd a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karán szerzett textilgépészmérnöki oklevelet.

Első és utolsó munkahelye a Győri Kötöttkesztyűgyár – a jelenlegi Glovita Kesztyű Zrt. –

volt. 1962-től mint lakatos, 1964-től mint technológus, 1967-től mint műszaki fejlesztési csoportvezető, 1968-tól mint főmechanikus, 1971-től mint műszaki osztályvezető, 1975-től mint igazgatóhelyettes, 1984-től mint igazgató, 1992-től pedig mint vezérigazgató dolgozott itt. 1910-ben lett a részvénytársaság elnöke – ezt a pozíciót töltötte be 2011 decemberében bekövetkezet haláláig.

Pályafutása során a kötöttkesztyű-gyártás területén hatalmas fejlődés ment végbe, amit Marton József irányításával a Győri Kötöttkesztyűgyár is követett. Japánból beszerzett automata gépekkel a gyár eredeti termelését annak nyolcszorosára emelték. Európában először vezették be az új generációs kötött munkavédelmi kesztyűk gyártását. Termelésirányítási rendsze-

rüket folyamatosan fejlesztették. 1984-ben a korábbi nagyszámítógépes rendszer helyett személyi számítógépekre alapozott rendszert vezettek be, 2004 óta pedig a SAP integrált vállalatirányítási rendszert alkalmazzák.

Marton József irányítása mellett a Glovita 280 kötőgépével Európa egyik nagy kesztyűkötő gyárává fejlődött, termékeinek 80 %-át külföldi piacokon értékesíti.

Marton József kiváló vezető volt. Igen nagy gondot fordított munkatársai kiválasztására, kitűnő vezetőgárdát gyűjtött össze. Igen jó kapcsolatokat ápol a vá-

ros és az egyéb szervek vezetőivel, amit jól tudott hasznosítani vállalata érdekében. Eredményes szakmai munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el, többek között 1987-ben megkapta a Munkaéremrend arany fokozatát és 1982-ben az Eötvös Loránd-díjat.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1962 óta volt tagja és mindig tevékenyen részt vett az egyesületi munkában.

Személyében a magyar kötőipar egyik kiváló szakemberét veszítettük el.

Tóth István 1943–2011

Életének 68. évében, türelemmel viselt súlyos betegség következtében elhunyt Tóth István, akinek textilszakmai életútját meghatározta a családi indíttatás. Édesapja a nagy tiszteletben álló néhai Tóth Béla, a nemzetközileg is elismert fonó szakember volt, a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület alapító tagja (a pamutfonó szakosztályban és az oktatási bizottságban vezetői funkciókat látott el hosszú évekig) és 1951-ben kapott Kossuth-díjat a Szegedi Fonoda létesítéséért. István fia a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikum elvégzése után az óbudai Textilfestőgyárban helyezkedett el, ahol közel három évtizedig dolgozott a nyomó gyárrészlegben. Közben a Budapesti Műszaki Egyetemen gépészmérnöki karán a textiltechnológia szakon szerzett oklevelet. Fő szakmai területe a textilnyomás technikai korszerűsítése volt. A Textilfestőgyárba 1971-től bekerült új rotációs filmnyomógépeken végrehajtott fejlesztései után a holland gépgyártó is széleskörűen érdeklődött. Számos újítással járult hozzá – a nyomógépeken kívül – a gőzölés, mosás és lúgkrepnyomás berendezéseinek tökéletesítéséhez. Sikeres nyomóüzem-vezetői tevékenységét követően a gyár nyomószerszám-készítő (henger- és rotációs sablon ellátó) osztályát vezette eredményesen. A Graboplast Győri Pamutszövő és Műbörgyár, valamint további külső vállalkozások részére dombornyomóhengerek bér munkában végzett készítését is magas műszaki színvonalon szervezte és irányította.

Számos ismeretfelújító- és továbbképző szakmai jegyzet készítésében vett részt, lelkesen foglalkozott az ipari tanulók és technikusjelöltek gyakorlati oktatásával. A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek munkába lépésétől tagja volt, főleg a textilvegyész és kolorista szakosztály munkájában vett részt, az energia és gépészeti szakosztály tevékenységét is támogatta. A hazai textilkikészítő ipar felszámolása után tudását különböző határterületi vállalkozásoknál (ruházzati kellékek színezése, reklámszázslók hatékony felújítása stb.) hasznosította. Mindvégig kitartóan bízott a hazai textilipar megújulásában.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Bakonyi Ferenc 1929–2011

82 éves korában elhunyt a Magyar Posztógyár nyugalmazott kereskedelmi főosztályvezetője, aki egész életében a gyapjúszakmában dolgozott. 1929-ben született Szegeden, szakirányú tanulmányait a Bolyai János Fonó-, Szövő- és Hurkolóipari Technikumban végezte.

1948-ban az Újpesti Gyapjűszövőben helyezkedett el, majd a Hungarotex Külkereske-

delmi Vállalat Gyapjú osztályán folytatta tevékenységét. Ezt követően a Gyapjúmosó- és Szövőgyár kereskedelmi vezetőjeként dolgozott, majd a Magyar Posztógyár kereskedelmi főosztályvezetője volt 1989-ig, nyugdíjba vonulásáig. Nehezen tudta elviselni a hazai textilipar leépülését és reménykedett a tradicionális szakma újbóli felvirágzásában.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek több évtizedig volt tagja, elsősorban a gyapjú szakosztály munkájában vett részt.

Emlékét egykori kollegái és az egyesület kegyelettel megőrizzük.